

Přehled vánočních bohoslužeb

ve farním obvodu Lovosice, Prackovice, Velemín, Milešov, Sulejovice

27. 12. 2020 Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa (neděle)

9:30 Lovosice, kostel sv. Václava – mše sv.

29.12. a 30.12. Mše nebude

31. 12. 2020 Silvestr (čtvrtek)

15:30 Lovosice, kostel sv. Václava – děkonná mše sv. za rok 2020

1. 1. 2021 Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok (pátek)

9:30 Lovosice, kostel sv. Václava – mše sv.

6. 1. 2021 Slavnost Zjevení Páně (středa)

16:30 Lovosice, kostel sv. Václava – mše sv.

10. 1. 2021 Svátek Křtu Páně (neděle)

9:30 Lovosice, kostel sv. Václava – mše sv.

Ladislav Kubíček

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému

„Sláva Otci i Synu i Duchu svatému“ za žalmem v breviáři není zbožná fráze. Je to novozákonní dodatek, vrchol, reakce vykoupěných synů Božích, kteří vědí o Boží Trojici. Je to modlitba chval, vědomě v breviáři zařazená mezi starozákonní žalmy. Odříkávám ji vědomě nebo bezmyšlenkovitě? „Jako bylo na počátku, nyní i vždycky“ - vždycky! Podle marxistů prý bude jednoho dne Bůh zlikvidován. Tyhle nesmysly je třeba neutralizovat, vyrovnávat. A proto tím důrazněji vyslovujeme „... jako byla na počátku, nyní i vždycky, až na věky věků“! Během dne se nám nabízí spousta příležitostí a přímo výzev k této střelné modlitbě. Kdykoliv se setkáme s popíráním Boží moci, s urážkami Boha - okamžitě reagovat touto modlitbou, vyrovnávat a usmiřovat Hospodina za ty, kteří nevědí, co činí. Mohu tvrdit, že Bohu nedlužím chválu a díky? Co mi k tomu říká moje svědomí? Ptám se ho na to?

Posvěť se jméno tvé

Výzva ze Zj 3,12 je jinými slovy obsažena i v Otčenáši - „posvěť se jméno tvé“. Co z toho vyvozují? Nepronáším ji jen zvykově? Chce to promyslet a důkladně zafixovat. Jestliže byla moje modlitba dosud zaměřena převážně individualisticky, jestliže mi šlo hlavně o „odpuštění“, je nejvyšší čas přeorientovat se na Boha. A proto: „Posvěť se jméno tvé!“ Modlíme-li se ve společenství, musíme se tempem přizpůsobit ostatním. I při společném recitování Otčenáše se snažme odbourat šablonovitost. Modlíme-li se Otčenáš sami, nic nám nebrání, abychom se u jednotlivých prosbách chvíli zastavili. Každou z nich se lze modlit jako modlitbu střelnou: „Posvěť se jméno tvé!“ Bůh - to není jen slovo, to je jméno Boží. Je to cosi mohutného. Je v tom i Beránek zabitý i láska Otce i Duch svatý - je tam celá Trojice. Uvědomuji si to? Jaká je moje odezva na Boží lásku, na Boží aktivitu?

(z knihy *Na minutu s L. Kubíčkem - Zapalují?*)

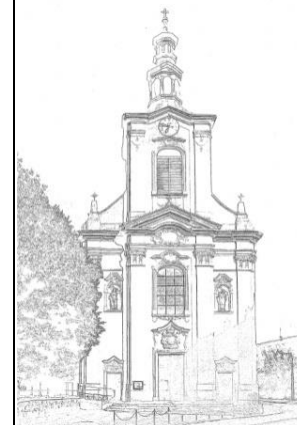

*Přeji Vám,
ať radost z narození Ježíše
přinese novou naději do Vašeho života
a prozáří každý den roku 2021*

P. Ladislav Nádvořík, SDB

Václav č. 44 (2020)

27. 12. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

*Svátek Svaté rodiny
Ježíše, Marie a Josefa*

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30
Út, St, Čt 8:00
Pá 16:30

Modlitební skupina

Út Po ranní mši sv.

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

V době karantény nebude.

- Farní kavárna po dobu karantény nebude.
- Náboženství dětí bude ve čtvrtek od 14:00.
- Bohoslužeb se v období 27. 12. 20 - 10. 1. 21 (nařízením vlády ze dne 23. 12. 20) může účastnit 10% kapacity míst k sezení.
- Stále je možnost si v sakristii **zakoupit kalendáře**:
závěsný Katolický kalendář (A5) za 49 Kč
závěsný Rodinný plánovací kalendář (A3) za 79 Kč

Kardinál Tomáš Špidlík

Každým dobrým skutkem vstupuje Bůh do světa

„Doba vánoční milá už se k nám zas sklání...“ Zpívalo se to s vroucností. Platí to ještě dnes? Kdosi poznamenal ironicky: „Boží hod vánoční - bývalo dříve psáno v kalendáři na den 25. prosince; dnes se to Boží škrtnulo a zůstává jenom hod - ve smyslu hodování.“ Poznámka je vtipná, ale je přesto neúplná. Klade proti sobě dvojí pojetí svátku: náboženské, božské a profánní, lidské. Ve skutečnosti jsou křesťanské Vánoce svátkem božsko-lidským, Boha, který se stal člověkem. To ovšem má velké důsledky pro pojetí Boha i člověka. Oba se tu zjevují v nečekané velikosti.

Nejsou jenom křesťané, kteří věří v Boha. Je to pojem všeobecný pro všechna náboženství i pro filosofii. Všeobecná náboženská pravda se vyjadřuje výrazem, že Bůh bydlí na nebesích, nebo alespoň na nějakých nepřístupných místech. Nemá zájem o to, aby se k nám přibližoval. Náboženští lidé se však hledí utíkat k němu ve svých pozemských nesnázích a po smrti doufají, že v jeho světě najdou věčné bydliště, daleko od země. Filosofie ten protiklad ještě přiostrila. Pro klasické řecké myslitele - Platóna a Aristotela - se Bůh světem zabývat nemůže, přestal by být pouhý duch a čistý ideál, ke kterému se snažíme povznést i my. Boha na zem snížili materialističtí stoikové. Udělali z něho zákon přírody. Tím však přestal být Bohem.

Křesťanství je zásadně jiné poselství. Věří v Boha Otce na nebesích, bydlícího v nepřístupném světle. Ale týž nepřístupný Bůh se svobodně rozhodl sestoupit na zemi a stal se mezi lidmi člověkem. Zakladatel ruského marxismu Belinskij k tomu nakonec došel svým osobním zážitkem. Na počátku přestal věřit v Boha. Přijal všeobecný materialistický názor, že myšlenka na Boha odvádí lidi od zájmu pro svět, ve kterém žijí. Náboženství je tedy nejenom neúčinné, ale i škodlivé. Co se však stane, když se celý zájem člověka soustředí na zemi? Nemůže zůstat tak zaslepený, aby neviděl, kolik je na zemi trápení a že tu přes všechny krásné teorie o lepším uspořádání společnosti nakonec zvítězí smrt. Škodlivé je na ni myslet, ale stejně škodlivé je myslet na věčnost u nebeského Boha. Jak tedy vyřešit tento rozpor?

Došel k závěru křesťanského vyznání. Myšlenka na absolutního Boha, jak píše, nemůže potěšit lidi, kteří zde na zemi trpí a umírají. Utíkat se k němu naopak znamená nemilovat svět a pohrdat jeho dlouhými dějinami, plnými rozmanitostí. K záchraně našeho světa bylo zapotřebí, aby do něho Bůh sestoupil, aby se narodil, umřel a vstal z mrtvých.

Píše: „K obnově lidstva bylo zapotřebí, aby chaos smrti a záhuby přijal zprávu slova Syna člověka, slov plných milosti: Pojd'te ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Ale tím vyvstává dvojí problém: Bůh, který sestoupí do světa a stane se člověkem, zůstává ještě pravým Bohem? A současně: člověk, který je Bůh, je skutečný člověk? Filosoficky bychom ten problém nikdy nevyřešili. Ale přijmeme-li víru, ta nám ukáže, že se tu i Bůh i člověk zjeví ve své pravé velikosti.

Přemýšlením dojdeme snadno k tomu, že je Bůh ideál, ke kterému se naše myšlení upírá. Ale pouhým rozumem z toho neodvodíme, že je Bůh láska. Ta se nám zjevila jeho vtělením. V Exerciích sv. Ignáce se udává způsob, jak po lidsku rozjímat o tom tajemství, které převyšuje naše vnímání. Máme si představit tři božské Osoby, jak na nebi spolu rozmlouvají. Na zemi Ježíš s lidmi mluvil. Ale, jak poznamenává Sergej Bulgakov, nemůže být rozpor mezi tím, co činí Bůh na zemi, a jeho bytostí na nebi. I tam, řečeno lidsky, tři božské Osoby jsou ve vzájemném věčném dialogu. Jaké je téma tohoto rozhovoru? Svatý Ignác jej představuje v tomto smyslu: „Pozorujme tři božské Osoby na trůnu jejich božského majestátu, jak mají před očima celý povrch země a jeho plochu a vidí všechny lidi v jejich zaslepenosti... Řeknou si tedy: Učiňme spásu lidského pokolení!“ Je zajímavé, že podobným způsobem interpretuje světoznámý Rublovův obraz Nejsvětější Trojice i Pavel Evdokimov. Píše: „Tři Osoby jsou v rozhovoru a předmětem tohoto rozhovoru by mohl být text sv. Jana (3,16): Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Tu se tedy zjevuje Bůh ve své opravdové velikosti, tj. jako láska.

Ale při Vtělení se zjevuje i opravdová velikost člověka. Považujeme za velikány ty, kdo něco velikého vykonali. Může to být ve smyslu fyzickém i morálním: velká stavba, umělecké dílo, skutek pro národ a lidstvo... Není radno porovnávat, co je více nebo méně vyšší. Přesto však je jeden čin, nad který si nedovedeme nic vyššího představit. Obyčejné děvče z Nazaretu, Maria, přisvědčila k hlasu anděla, počala z Ducha Svatého a stala se Bohorodičkou, porodila v Betlémě Bohočlověka. Existuje starý hymnus složený sv. Janem z Damašku, který opěvuje Marii slovy: „Z tebe se raduje všecko stvoření.“ Je to ilustrováno i na ikonách. Bývá tam namalována rajská zahrada, nádherný chrám, řada světců a světic. Ve všem tom se zjevuje velikost Božího díla ve světě, v umění, ve svatosti lidí. Ale uprostřed na trůně sedí Bohorodička. Co většího v lidské důstojnosti může být než to? Nic. A přece privilegium Panny Marie není něčím naprosto izolovaným. V omezené míře máme na něm podíl my všichni.

Každý dobrý skutek je totiž dílo Boží milosti a člověka současně. Dobrým skutkem tedy vstupuje Bůh do světa a člověk, který jej vykonal, má v jistém stupni funkci Bohorodičky. Zjevuje se tedy v něm pravá lidská velikost.

Mluví se dnes mnoho o lidských právech a stále se konstatuje, jak jsou nedodržovaná. Nedivme se tomu. Tam, kde se ztrácí smysl pro důstojnost Boží, ztrácí se i důstojnost lidská. Křesťanské Vánoce jsou svátek, kdy bychom si měli obojí připomenout a prožít.

(nedělní zamyšlení kardinála T. Špidlíka pro Svátek Svaté rodiny; Vatikánské promluvy pro rok 2008/2009)

Richard Rohr

Cesta milovaného Jana

První cestu od kulturního mužství (čili představy dané kultury o mužství) k ženství nazývám „cestou Jana, milovaného apoštola“. Byl si ve svém mužství natolik jistý a ve společnosti dvanácti mužských apoštolů se cítil natolik přirozeně, že položil svou hlavu na Ježíšovu hruď a nestyděl se ani se nebál. Většina z nás by to byla považovala za citově, ne-li společensky nemožné. Jsme tak homofobní!

Zevnitř i zvnějšku nás zachvacuje strach, co si kdo pomyslí, kdyby snad muž projevil náklonnost k jinému muži.

Přitom ale nikdo z nás tu náklonnost projevenou v Janově evangeliu nepopírá. Jan se s tím dokonce chlubil: „Já jsem měl hlavu na Ježíšově hruďi a ostatní chlapi byli u toho.“ To je úplně jiná kultura, než v jaké jsme vy a já vyrostli. Nedokážeme si představit, že bychom takoví byli my. Proto je Jan patronem mužovy cesty do jeho ženského já, které je ve skutečnosti nutnou branou do mužovy duše.

(meditace pro 27. prosince)